

R

REVEIL-SERIE

IS JESUS IN U GEBOREN?

A.P.A. DU CLOUX

No. 570

DECEMBER 2020

A.P.A. DU CLOUX

Alphonse Pierre Antoine du Cloux werd op 25 maart 1808 te 's-Gravenhage geboren. Hij was de zoon van Paul Philippe du Cloux, een militaire functionaris, en Anne Lincklaen. Vanaf 1826 studeerde hij theologie in Groningen, waarna hij in 1832 predikant werd van de gemeenten Vierhuizen en Zoutkamp. Daar diende hij een aanklacht in tegen Hendrik de Cock te Ulrum, omdat deze zonder toestemming kinderen uit zijn gemeente Vierhuizen doopte. Dit onder meer leidde tot de schorsing van De Cock, wat de aanleiding werd tot de Afscheiding in 1834.

Later werd Du Cloux bekend als een voorvechter voor de handhaving van de gereformeerde leer binnen de Nederlandse Hervormde Kerk. In Losdorp, waar hij in 1837 predikant was geworden, heeft de Heere hem, zoals hij zelf zegt, 'als zondaar aan zichzelf ontdekt. Tevoren was hij, zonder de dierbare leer van de kerk te verloochenen, een blinde leidsman der blinden geweest'.

Du Cloux was getrouwd met Jacoba Wibbijna Westendorp. Na Losdorp is hij nog predikant geweest van de gemeenten van Oldebroek (1851), Oud-Alblas (1856), 's-Grevelduin-Capelle (1857)

en Spijk in Groningen (1864), waar hij in 1873 met emeritaat ging. Hij stierf op 30 juli 1890 te Bedum. Sinds 1852 redigeerde hij het tijdschrift De wachter op Sions muur, waarin hij zich een gedreven verdediger betoonde van de leer en de rechten van de gereformeerde confessie. Hij spoorde zijn soms wankelmoedig geworden volgelingen aan hun kerk niet te verlaten, alvorens alles wat bij mensen mogelijk was, gedaan was om tot haar herstel te komen.

De vele bundels leerredenen van Du Cloux werden om hun bevindelijke gehalte gretig gelezen door het gereformeerde volk, ook buiten de Nederlandse Hervormde Kerk.

De hiernavolgende preek is afkomstig uit de Bibliotheek 'Overjarig koren', 22e jaargang, no. 7 van november 1947. Ze had als titel 'Jezus geboorte' en is zorgvuldig herschreven in de taal en de stijl van het hedendaagse Nederlands.

Bron: Biografisch Lexicon voor de geschiedenis van het Nederlands Protestantisme, deel 3, blz. 75-76).

IS JEZUS IN U GEBOREN?

door

A.P.A. DU CLOUX

En het geschiedde in diezelfde dagen, dat er een gebod uitging van de keizer Augustus, dat de gehele wereld beschreven zou worden. Deze eerste beschrijving geschiedde, toen Cyrénius over Syrië stadhouder was. En zij gingen allen om beschreven te worden, eenieder naar zijn eigen stad. En Jozef ging ook op van Galiléa, uit de stad Názareth, naar Judéa, tot de stad Davids die Bethlehem genaamd wordt (omdat hij uit het huis en geslacht van David was); om beschreven te worden met Maria, zijn ondertrouwde vrouw, die bevrucht was. En het geschiedde toen zij daar waren, dat de dagen vervuld werden dat zij baren zou. En zij baarde

*haar eerstgeboren Zoon, en wond Hem in
doeken, en legde Hem neer in de kribbe,
omdat voor hen geen plaats was in de
herberg.*

Lukas 2:1-7

Voorzang: Psalm 98:1 en 2; tussenzang: Psalm
89:7; slotzang: Psalm 118:12 en 14.

*Genade, vrede en barmhartigheid zij u van God
de Vader, in Jezus Christus, door de Heilige
Geest geschonken, of rijkelijk vermenigvuldigd.
Amen.*

Wees gegroet, mijn vrienden, aan de morgen
van deze dag. Het is mijn wens dat wij ons allen
verheugen in onze grote God en Zaligmaker
Jezus Christus. En dat wij allen op gebogen
knieën, verootmoedigd in het stof, Hem
aangebeden hebben toen wij wakker werden in
de morgen van deze dag. En dat wij Hem, wat
oneindig meer zegt, het offer van een gebroken
hart en een verslagen geest hebben toegebracht.

Het is vandaag de gedenkdag van de geboorte van Jezus. Met elkaar zijn wij opgegaan naar Gods bedehuis, om aan Jezus lof en eer te brengen. Ik hoop dat u dit niet gedaan hebt zonder dat gebed: “Och Heer”, geef thans Uw zegeningen, geef heil op deze dag”. Deze dag toch, de dag van Jezus’ geboorte, is zo heerlijk en schoon, als er ooit één dag aan de horizon verscheen. Als al het gras van het veld, al de bladeren aan de bomen, al het zand aan de oever van de zee, al de haren van ons hoofd tongen waren, dan zouden ze nog niet in staat zijn om Hem Wiens geboorte we heden vieren, naar waarde te bezingen.

Eeuwen tevoren heeft God die dag laten aankondigen. In het Paradijs was de eerste belofte van Hem gegeven als het gezegende zaad van de vrouw. Later als het zaad van Abraham, als de Silo, de grootste Profeet, de Zoon van David. Als de Immanuël, de Heere onze Gerechtigheid, de Herder van Zijn volk, de Allerheiligste. Als de Heerser in Israël, de Wens aller heidenen, de Koning van Sion, de

Zon der Gerechtigheid. Deze dag, waarop al deze beloften zijn vervuld, heeft de Gemeente der heiligen gelovig verwacht als zij bad: 'Och, dat Gij de hemelen scheurdet, dat Gij nederkwaamt' (Jesaja 64:1).

Hoe dikwijls hebben wij die dag al beleefd, en weer mogen we Jezus aanschouwen. Wat een kostbaar voorrecht voor ons allen. O Heilige Geest, daal neer in ons midden, opdat wij vanuit ons hart door Uw levenwekkende adem opgewekt en verwarmd, mogen spreken, bidden, zingen en horen. En U, Heere Jezus, Die door Uw geboorte mens wilde worden, dat U ook geboren mocht zijn of worden in onze harten.

Kom, laat ons in de geest voor Hem neerbuigen, en met en voor elkaar Hem bidden om Zijn onmisbare zegen bij deze overdenking.

In deze eenvoudige, zo ongedwongen vertelde geschiedenis, wordt ons de geboorte van de Heere Jezus verhaald, die grote verborgenheid der godzaligheid. God geopenbaard in het

vlees. Abraham heeft verlangd Zijn dag te zien. Jakob heeft met stervende lippen van Hem betuigd: “Op Uw zaligheid wacht ik, Heere”. Zovele profeten en koningen hebben reikhalzend naar Hem uitgezien. De profeet Jesaja heeft tweeduizend jaar tevoren gesproken van Hem, als hij Hem als het ware in de geest aanschouwt en begroet: ‘Een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vrededorst’ (Jesaja 9:5). Mogen wij allen die aan deze plaats samengekomen zijn om van Zijn geboorte te horen verhalen, ook voor onszelf zeggen: Voor ons is Hij geboren en aan ons is Hij gegeven. De Heere geve ons dit door Zijn Heilige Geest.

Laten we nu:

1. stilstaan bij het geschiedverhaal;
2. de gebeurtenis zelf overdenken;
3. en eindigen met de toepassing.

1. We staan eerst stil bij het geschiedverhaal.

‘Het geschiedde’, zo lezen wij, ‘in diezelfde dagen’. Het zijn de dagen waarvan Lukas gesproken had, de tijd waarin Johannes de Doper werd geboren. Sindsdien was er bijna een half jaar voorbijgegaan. Dan gaat er een gebod uit van de keizer Augustus dat de gehele wereld beschreven moet worden. Augustus was keizer van het Romeinse rijk, waartoe ook Palestina en Syrië behoorden. Deze landen waren nu al meer dan zestig jaar aan dit rijk onderworpen. Onder de gehele wereld verstaan sommige uitleggers al de landen, die aan Augustus moesten gehoorzamen. Het komt mij beter voor dat wij daaronder alleen het hele Joodse land hebben te verstaan, zoals anderen willen. Ik kan het beslist niet eens zijn met hen die deze gehele Bijbeltekst voor onjuist verklaren, omdat ze op historische gronden aanmerking maken op de tijdsbepaling van Lukas over de beschrijving.

Het woord, vertaald door ‘beschrijven’, kan twee betekenissen hebben. Allereerst dat er

een lijst van de inwoners en hun bezittingen opgesteld wordt. En daarnaast dat er op grond daarvan een belasting wordt ingevoerd naar ieders vermogen. Ik geef de voorkeur aan de eerste betekenis. Augustus gebod deze volkstelling in Palestina, mogelijk wel met het doel om aan het volk een geregelde belasting op te leggen. Het is zeker dat deze telling heeft plaatsgevonden. De eraan verbonden belasting werd geïnd, toen elf jaar later Cyrenius of Quirinius landvoogd over Syrië was. Daardoor is zelfs een opstand onder het volk ontstaan, waarbij een zekere Judas de Galileeër de leiding nam (Handelingen 5:37). Als we dit aannemen, wordt ons dus in vers 1 het bevel daartoe door Lukas vermeld, en in vers 2 de uitvoering ervan.

Welnu, in gehoorzaamheid aan het bevel van de keizer gingen allen in het land om beschreven te worden, eenieder naar zijn eigen stad, waar zijn geslacht thuishoorde en waar de registers bijgehouden werden.

Jozef ging ook op van Galilea, uit de stad Nazareth naar Judea, naar de stad Davids die Bethlehem genaamd wordt, omdat hij uit het huis en het geslacht van David was. Maria, die met hem ondertrouwd was, en uit de Heilige Geest zwanger was, ging met hem mee. Beiden behoorden zij tot het stamhuis van David, en daarom moest Maria meegaan. Zij stamde immers in een rechte lijn uit het huis van David, en omdat zij geen broers of zusters meer in leven had, moest ze als de enige erfdochter bij de beschrijving aanwezig zijn. Davids koninklijke stamhuis was dus diep vernederd en verstrooid. Dat moest zo zijn, opdat naar de voorzegging van Jesaja, de Verlosser zou voortkomen als een rijtje uit de dorre aarde, als een scheutje uit de afgehouden tronk van Isaï, de vader van David. Ook hierin was dus de hand van de Heere werkzaam geweest. Zij moesten dus naar Bethlehem. Deze plaats werd de stad van David genoemd, omdat hij juist duizend jaar eerder daar geboren en opgevoed was. Daar heeft hij de schapen van zijn vader geweid, de leeuw en

de beer verslagen en vele van zijn liederen ter ere van de God van zijn heil gedicht. Dit alles is een wondervolle beschikking van God Die gezegd heeft: 'Mijn raad zal bestaan en Ik zal al Mijn welbehagen doen'. Ook werd hierdoor het door Hem gesproken woord vervuld: 'Gij, Bethlehem Efratha! Zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israël en Wiens uitgangen zijn vanouds, van de dagen der eeuwigheid' (Micha 5:1). Davids Spruit moest in Davids stad geboren worden, en de wortel van David, moest voortkomen daar waar David eerst geplant was. Daarbij merk ik ook dit op, dat Bethlehem betekent broodhuis. Zo zou die stad terecht die naam dragen, nu daar zou worden geboren het Brood des Levens, dat uit de hemel neerdaalt.

Het geschiedde, als zij daar waren, dat de dagen vervuld werden dat zij baren zou. Nu was de volheid des tijds aangebroken, dat God Zijn Zoon zou uitzenden, geworden uit een

vrouw en geworden onder de wet (Galaten 4:4). Nu waren ook de dagen van de zwangerschap van Maria vervuld. Zij baarde aldaar haar eerstgeboren Zoon. Het Kind Wiens geboorte de engel Gabriël haar had aangekondigd. Door de werking van de Heilige Geest heeft zij Het in haar ontvangen. Dat Kind, niet zoals we lezen van Elisabeth, de moeder van Johannes, een zoon, maar háár Zoon, de vrucht van de buik van Maria (Lukas 1:42).

‘Aangezien dan de kinderen het vlees en bloed deelachtig zijn, zo is Hij ook eveneens die deelachtig geworden’ (Hebreeën 2:14). Maar door die buitengewone ontvangenis in Maria is dit Kind vrij van erfschuld en erfsmet. Daarom ook klonk het bij de aankondiging van Zijn geboorte aan Maria: ‘Dat Heilige, Dat uit u zal geboren worden, zal Gods Zoon genaamd worden’.

Maria wond Hem in doeken en legde Hem neer in de kribbe, omdat voor hen geen plaats was in de herberg. De menigte die als gevolg van de beschrijving te Bethlehem bijeen was, had alle

plaatsen ingenomen in het gebouw dat voor de reizigers bestemd was. Nu moesten zij tot de stal hun toevlucht nemen en zich behelpen met het verblijf voor het vee. Op deze plaats brengt Maria, de gezegendste onder de vrouwen, haar Zoon, het Kind der belofte, ter wereld. Een kribbe is de wieg waarin zij Hem in een geheel hulpeloze toestand neerlegt.

Eenvoudiger had dit verhaal niet kunnen zijn. Toch, voor of na die dag heeft er nimmer een gebeurtenis op aarde plaats gevonden, zo gewichtig en bijzonder voor de wereld.

2. We overdenken nu de gebeurtenis zelf.

Jezus de Zaligmaker is geboren. Dat is immers de grote gebeurtenis die wij herdenken. U weet dat Hij al in het Paradijs was aangekondigd als het Zaad van de vrouw, Die de slang, dat is de duivel, de kop zou vermorzelen. In het bijzonder was voorzeggd, dat Hij uit het geslacht van Abraham en uit de stam van Juda zou voortkomen. Uit Davids huis, dat huis had de Heere met name genoemd, zal Ik een Spruit

verwekken. De HEERE, onze gerechtigheid, zal Zijn naam zijn (Jeremia 33:5-6). De profeet Jesaja heeft Hem in Zijn geboorte en in Zijn leven, in Zijn lijden en sterven uitgebeeld. Daniël heeft van Hem gesproken als de Zoon des mensen, aan Wie God heerschappij, eer en heerlijkheid zou geven. Deze heerschappij zou Hij uitoefenen over alle volken, natiën en tongen.

Veertig eeuwen achter elkaar was de Messias aangekondigd als een mens genomen uit de mensen. Maar ook als de sterke God, de Vader der eeuwigheid, de Immanuël, de God met ons, Die de zonden zou verzoenen, de ongerechtigheid ten onder brengen en een eeuwige gerechtigheid aanbrenge.

Nadat vierhonderd jaar de stem der profeten gezwegen had, verschijnt Hij nu plotseling, ongedacht en onverwacht, zonder gedaante of heerlijkheid. Nu is het boven alles nodig dat er duidelijk op wordt gewezen, dat Hij de beloofde Zaligmaker is. Daarvoor heeft God gezorgd. Johannes de Doper, de voorloper en

wegbereider van de Heere, werd geboren. Nu moest in diezelfde dagen, naar het profetische Woord dat zeer vast is, snel tot Zijn tempel komen de Engel van het Verbond, de Vorst Messias. Hij komt in diezelfde dagen, waarin Herodes nog regeerde en waarin de Wetgever nog niet was geweken. Het zijn de dagen, dat het Joodse volk nog in schijn hun eigen koning bezat. Het is echter zo diepgezonken en zo nabij de ondergang, zoals de Godsmannen hadden voorzeggd, dat het onderworpen is aan de Romeinen. Niemand van hen durft zich verzetten tegen de beschrijving zoals deze door de keizer is gelast. Daarom gaat ieder naar zijn eigen stad om beschreven te worden.

Nu was precies de tijd vervuld die in de eeuwige Raad des Vredes was vastgesteld. De jaarweken van Daniël snelden ten einde. Er was een tijd van diep verval onder de Joden. Die tijd weet God te kiezen. Het volk zuchtte onder het juk van een vreemde heerschappij. De godvrezenden onder hen zagen reikhalzend uit

naar hun Verlosser. De godsdienstleraren van Israël hadden de sleutel der kennis verloren. Het waren blinde leidlieden der blinden geworden. Ze hadden het volk bezwaard met lasten, zwaar om te dragen. Daaronder moest het volk gebukt gaan. Het is geen wonder dat het overblijfsel naar de verkiezing onder Israël, dat zijn de heilzoekenden, meer dan ooit naar verademing, troost en rust uitzagen. De godsdienst der Joden had alle geest en leven verloren. Ze was bij de Farizeeën veranderd in een dode letterdienst, en bij de Sadduceeën in een goddeloos ongeloof. Het was juist in deze tijd dat de Heere dacht aan Zijn genade. Zijn trouw aan Israël heeft Hij nooit gekrenkt.

Toen werd Jezus geboren tot troost van Zijn volk Israël, maar ook om te zijn een licht tot verlichting der heidenen. Een akelige duisternis bedekte het heidendom. Zedeloosheid was onder hen tot een ijzingwekkende hoogte gestegen. Juist nu beiden, Joden en heidenen, zichzelf geheel en al hadden bedorven, was het

voor de Heere Zijn tijd om te helpen. Hij doet op aarde steeds een afgesneden zaak. In het uitgestrekte gebied der Romeinen werd slechts één taal gesproken. Tussen de volken onderling heerste vrede. De Romeinse verdraagzaamheid in het toelaten van de godsdiensten der volken die zij overwonnen hadden, was in de hand van de Heere juist het middel om het Licht onder hen te doen opgaan. Onder hen die in duisternis en in schaduw van de dood neerzaten, wilde Hij Zijn weldadige stralen verspreiden. De uitkomst daarvan is treffend bevestigd. En omdat Gods Raad bestaat in eeuwigheid, en Hij naar Zijn vrijmacht ook de harten der koningen buigt als waterbeken, moest ook Augustus eraan meewerken dat Gods raad werd volbracht. In het bijzonder moeten we hierin ook Gods wijsheid opmerken. Hier moeten wij allen buigen voor Hem, Die met zoveel diepe wijsheid de tijd en de omstandigheden van Jezus geboorte heeft vastgesteld.

Maar het is vooral op dat Kind Wiens geboorte wij gedenken, dat we u heden willen wijzen. Wat is alles hier wonderlijk. Hij was de hoop der vaderen, de verwachting van al de heiligen. De profeten hebben Hem in al Zijn heerlijkheid uitgebeeld. Hij zou heersen als een eeuwige Koning op Davids troon, van zee tot zee, van rivier tot rivier. Alle mensen moesten Hem aanbidden en eren, zoals zij God de Vader aanbaden en eerden. Hij wordt uit de nederige Maria geboren en heeft de timmerman Jozef tot Zijn leidsman. Hij komt in deze wereld die door Hem gemaakt is. Niet in koninklijke pracht of praal, niet in een paleis van vooraanstaanden in deze wereld, maar Hij aanschouwt het eerste levenslicht te Bethlehem in een beestenstal. Het Licht van deze wereld komt, verborgen voor het oog van de wereld, verborgen voor alles wat belangrijk is onder de mensen.

Wie kan die diepe wijsheid van God peilen? Wie kan haar doorgronden? Terecht kan de apostel Paulus uitroepen: ‘De verborgenheid

der godzaligheid is groot, God geopenbaard in het vlees'. Wij kunnen dit met ons bekrompen menselijke verstand niet doorgronden. Hoe Hij gevormd is in de schoot van een maagd over wie de Heilige Geest zou komen. De kracht van de Allerhoogste zou haar overschaduwen. Alles alleen en uitsluitend voor het geloof, niets voor het oog. Zo bewees Hij al in Zijn menswording, dat Hij niet behoorde tot de wereld, ofschoon Hij kwam in de wereld. Het Rijk dat Hij stichtte, was niet van deze wereld, daarom kon Hij ook niet voor haar bidden.

De nederige Zoon des mensen wachtte geen aardse grootheid, hoewel Hij het Woord was dat in den beginne bij God, ja God Zelf, was en bleef. Hem was alle koninklijke macht gegeven in hemel en op aarde. Zijn handen zouden geen aardse rijksstaf dragen. Maar men zou, om Hem te bespotten, een rietstaf in Zijn handen drukken. Geen troon zou Hij beklimmen, ofschoon al de tronen van deze aarde Zijn eigendom zijn. Een schandelijk slavenhout,

een door God en mensen vervloekt kruis was Zijn deel. Geen prachtig geklede hovelingen met wie de vorsten van deze aarde omringd worden, zouden Hem omgeven.

Zijn volgelingen, die Hij Zijn vrienden noemde, zouden bestaan uit arme vissers en verachte Galileeërs. Het was een menigte van zondaren, tollenaren en hoeren. De wereld heeft haar eigen peil van zedelijkheid waarnaar zij allen worden beoordeeld. Zo werden zij door de wereld beschouwd als beneden dat peil gezonken. Als uitgeworpen, maar door God uitverkoren uit de wereld en begiftigd met de zalige weldaad van wedergeboorte en geloof. Zonder deze kan niemand Zijn koninkrijk zien en ook niet binnengaan. Jezus zou geen koninkrijken overwinnen. Maar Hij zou wel allen die de Vader Hem gegeven heeft, de gekenden in eeuwige liefde, uit de macht van de sterk gewapende duivel verlossen. Hij richt in hun hart Zijn genadeheerschappij op om hen tot kinderen van een heerlijker Rijk te maken dan ooit deze zondige aarde kan geven.

Dat in doeken gewonden Kind Dat daar in de kribbe voor onze ogen neerligt, dat Kind is de waarachtige God en het eeuwige Leven. Hij is God boven alles te prijzen in der eeuwigheid. Hij is het Woord dat God was en Dat alle dingen draagt door het Woord Zijner kracht. Wat zou Hem, onze volzalige, grote God en Zaligmaker, toch wel bewogen hebben om Zijn goddelijke natuur met de menselijke te verenigen? Dat was liefde alleen, weergaloze, onuitsprekelijke goddelijke liefde. Om die reden wilde Hij Die God was, Zaligmaker worden en Zijn volk zalig maken van hun zonden. Daarom wilde Hij een rein mens zijn. Hij wilde op zo'n manier geboren worden als voor of na Hem ooit een mens het leven heeft ontvangen.

Hij was heilig, onschuldig, onbevlekt, afgescheiden van de zondaren, zonder erfschuld en erfsmet. Hij was rein en vrij van alle dadelijke zonden, en ook van elke aangeboren zonde. Zo kon Hij Zichzelf overgeven om Borg te zijn en Zijn verbond te

bevestigen. Om te leven en te lijden, te strijden en te sterven in dezelfde natuur, waarin zij gezondigd hadden. Dit alles in hun plaats, opdat zij vrijgesproken zouden worden in het goddelijke gericht. Zo kon Hij voor hen een eeuwige verlossing teweegbrengen door Zijn bloed dat reinigt van alle zonden; door Zichzelf als een offer voor hen op te offeren, Gode tot een welriekende geur. Die ongeevenaarde liefde gaat onze kennis te boven. Menselijke taal is te arm om haar uit te drukken. Dit alleen kunnen wij ervan zeggen:

*Was niet dit Kindeke ons geboren,
wij waren al te saam verloren!*

Dáárom lag die dierbare Zaligmaker daar neer in de kribbe, in doeken gewonden, opdat Hij al in Zijn geboorte de ellende om mens te zijn zou ondervinden en de Man van smarten zou worden. Zo zou Hij onze krankheden op Zich nemen en de straf dragen, die ons de vrede aanbrengt. Zo zouden Zijn striemen ons genezing aanbrengen. In één woord, opdat

Hij ons ontbinden zou van de banden van de dood, namelijk de geestelijke dood, waarin wij gebonden lagen. Zo bewonderen wij, aanbidden wij en zinken wij in het stof voor dat Kindeke neer. God uit God!

Ons geweten ontwaakt en wij worden wakker geschud uit de verschrikkelijke doodsslaap der zonde waarin wij allen liggen. De banden der zonde worden losgemaakt, waarmee we aan de duivel, de wereld en de zonde zitten vastgekluisterd. Wij staan op uit de dood, en de Zon der gerechtigheid, de Opgang uit de hoogte, doet Zijn hemelse, goddelijke Licht in onze duisternis opgaan. Dan erkennen wij dat wij doemschuldige zondaren zijn, die vrijwillig en ook moedwillig tegen God de Heere gezondigd hebben en onszelf aan de tijdelijke, eeuwige en geestelijke dood hebben onderworpen. Dan ook belijden we dat die eeuwige en wonderlijke weg ter verlossing door Gods ontferming is uitgedacht. Het is het heilgeheim dat God naar Zijn trouwverbond aan Zijn vrienden, en ook aan dezen alleen

toont. De verlossingsweg die met diepe goddelijke wijsheid en Majesteit tot stand is gebracht. Alleen in die weg heeft de Heere Zijn ontferming en genade aan ellendigen willen verheerlijken. Dan stemmen we in met de woorden van dat betekenisvolle lied:

*Wat dreef U tot ons armen,
uit Uwe hemel neer?
Alleen Uw zielserbarmen
met onze ellende, Heer'!
Alleen dat zielserbarmen,
dat, aller lof te groot,
een wereld kwam omarmen,
die neerlag in de dood.*

Hoe groot is toch die verborgenheid der godzaligheid! Kan uw menselijke verstand dit bevatten? Hoe zouden wij dit kunnen, waar heilige troongezanten het niet kunnen? De eigen, de eniggeboren Zoon des Vaders, Die Zelf eeuwig God is, Hij had het voor Zichzelf niet nodig. Hij kon ook door mensenhanden niet gediend worden alsof Hij iets nodig

had. Hij deed het niet ter wille van Zichzelf, maar alleen om hen te redden die de Vader Hem gegeven had. Omdat zij tot God niet konden terugkeren of tot Hem opklimmen, heeft God Zelf Zich tot hen gekeerd in Zijn eigen, eniggeboren Zoon. In Hem had Hij al Zijn goddelijke welbehagen. Hij is tot ons mensen neergekomen. Was dit geen onmetelijke goedheid van God, dat Hij door het aangenomen vlees zijn Verzoener heeft willen worden? Daar Hij vanwege de zonde zo rechtvaardig op Zijn schepsel vertoornd was? De eeuwigheid zal niet te lang zijn om er de Heere Heere eeuwig en altijd voor te danken, te roemen en te verheerlijken. Was het geen uitnemende macht van God Die dat wonder tot stand heeft gebracht? Onze ogen zien het, maar wij kunnen het niet doorgronden. Uit twee zaken die het verste van elkaar gelegen waren, heeft Hij de nauwste eenheid gemaakt, zodat nu één en dezelfde Persoon, God en mens is, de Immanuël, God met ons.

Was het geen ondoorgrondelijke wijsheid van God? Hij heeft deze weg en wijze tot verlossing van een mens gevonden. Een weg die tevergeefs door mensen is gezocht en door engelen niet is bedacht. Hier kunnen wij met de apostel wel uitroepen: ‘O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen en onnaspeurlijk Zijn wegen’.

Moge dit heden de taal en de uitroep van ons allen zijn. Als we met ogen door de Heilige Geest verlicht dat Kindeke aanschouwen, in doeken gewonden en liggend in de kribbe, hoe goed zouden wij het dan voor onszelf hebben bij dit geboortefeest van Jezus.

Toepassing

Laten we nu met de toepassing eindigen. We hebben gezongen: ‘Hoe zalig is het volk dat naar Uw klanken hoort’. Het volk dat het geklank kent. Op een dag als deze mag ik u wel vragen: Behoort u tot dat volk? Tot dat volk van wie God de Heere is? Tot dat

volk dat een heilige blijdschap kent in de grote verborgenheid der godzaligheid: God geopenbaard in het vlees, in Jezus' geboorte? Als we tot dat volk behoren, moet Jezus in ons geboren zijn. Dan moet het bij ons geworden zijn: Wie hebben wij nevens U in de hemel, nevens U lust ons ook niets op de aarde. Als het dat geworden is, dan zijn wij door de Heilige Geest aan onszelf ontdekt als doemschuldige zondaren in onszelf. Dan zijn onze blinde zielsogen geopend om in de Heere Jezus de noodzakelijkheid, geschiktheid en onmisbaarheid voor onszelf te zien. Al kunt u niet met zekerheid voor uzelf zeggen dat Hij uw Jezus is, het moet wel ons verlangen zijn dat Hij het mag zijn, dat wij deel aan Hem hebben. Een verlangen dat wij mogen en kunnen geloven, dat Hij ook voor ons, om ons zalig te maken, in de wereld gekomen is. Als dit er is, dan is er onafscheidelijk aan verbonden een zoeken naar Jezus, een vallen voor Hem op onze knieën. O, mogen wij allen door genade daar iets van kennen. Dat niemand

van ons op de vraag ‘Behoort u tot dat volk?’, zou moeten zeggen: Die kan ik voor mezelf niet beantwoorden.

Een koele, verstandelijke beschouwing baat ons niets. Want daarin deelt het hart niet, omdat het door de Heilige Geest niet verbroken is en waarin Jezus geen gestalte heeft ontvangen. Zij laat ons in de toestand, waarin wij allen van nature zijn: vervreemd van God en van het leven dat uit God is. Met al onze natuurlijke kennis van Jezus uit boeken, of door mensen geleerd, blijven wij verduisterd in ons verstand. Geen zondaar dan alleen hij die waarlijk als zondaar aan zichzelf ontdekt is, kent de ware blijdschap in de geboorte van Jezus. Die geboorte is een goede boodschap voor zondaren die zichzelf buiten Hem als verloren hebben leren kennen.

Daarom heb ik voor u zondaar, die onder het Evangelie leeft, en het Evangelie ongehoorzaam bent gebleven, geen goede maar een harde boodschap. Omdat Jezus Christus tot

nu toe tevergeefs aan u is verkondigd. Omdat u de duivel, de wereld en de zonde liever hebt dan Hem. Mocht u daar maar verlegen onder worden, want het zal Tyrus en Sidon, Sodom en Gomorra verdraaglijker zijn in de oordeelsdag dan u. God zal met vlamvend vuur over u wraak nemen. Ik mag u dit niet verzwijgen, want de nood is mij opgelegd. U bent en blijft vervloekt als u de Heere Jezus de trotse nek zult blijven toekeren. Als u aan deze zijde van het graf niet als een ootmoedige zondaar aan Zijn voeten wordt gebracht.

Onbekeerde zondaren, u kunt de naam van Jezus op uw lippen nemen, Hem voor de mensen als uw Zaligmaker hebben beleden en te midden van Zijn volk geleefd en verkeerd hebben. U kunt zelfs nu en dan enige uiterlijke indrukken van de waarheid gehad hebben, met daarbij het voornemen om in eigen kracht uw leven te beteren en u te bekeren. Wat zullen u al deze zaken u baten? Immers niets. Was uw belijdenis van Jezus niets anders dan het zeggen van: Heere Heere?

Hebt u wel enige betrekking op het volk des Heeren? Was u met hen één van ziel, van zin en keuze? Zijn uw indrukken niet voorbijgegaan als een vroeg opkomende morgenwolk en daarna als een morgendauw verdwenen? Ontbrak aan uw voornemen niet de juiste uitvoering? Wij allen hebben met een God te doen Die niet aanziet wat voor ogen is, maar Die de Kenner is van het hart en de Proever der nieren.

Om blijdschap te gevoelen in de geboorte van Jezus zullen we zelf wedergeboren moeten zijn. De Persoon van de Zaligmaker moet ons dierbaar geworden zijn. Wij zullen dan onze gehele verlorenheid buiten Hem voor God hebben moeten leren kennen, belijden en betreuren als onze eigen schuld. Dan komt het met ons tot die smeekbede: Heere Jezus, ontferm U onzer! Wees ons genadig!

Wij beklagen u, die nog zonder Christus bent. Hij heeft Zich al zolang ernstig en welmenend aan u laten verkondigen, maar u hebt tot Hem niet willen komen. Heden nog wil Hij Zich

door u laten vinden, als u Hem maar met ernst zou willen zoeken. Op deze heuglijke dag mag ik u namens Hem bidden, alsof God door ons bad: Laat u met God verzoenen! Nog steeds is de meest erge, de meest goddeloze zondaar niet buitengesloten, dan die zichzelf buitensluit door ongeloof en verharding van zijn hart. Het verloren gaan blijft altijd de eigen schuld van de zondaar. Geve God u dan heden te bedenken wat tot uw vrede dient! Hoe zal iemand van ons kunnen ontvlieden als hij op zo grote zaligheid geen acht geeft!

Onbekeerde medezondaars, heb medelijden met uw arme ziel die voor een eindeloze eeuwigheid is geschapen en die zonder Jezus voor eeuwig verloren is. Hij is de Almachtige, de Algenoegzame, de gewillige Zaligmaker om u allen uw zonden te vergeven. Buig u voor Hem neer. Bid Hem: Heere Jezus, openbaar U aan mij en in mij, bekeer mij door Uw Woord en Uw Geest. Weet dat dat u na dit kortstondige leven een eeuwige rampzaligheid wacht, als u Jezus blijft verwerpen en de duivel, de

wereld en de zonde blijft dienen. Een eeuwig wenen der ogen en knarsen der tanden. U verontschuldigt zich met uw onmacht, die u nooit hebt leren kennen, omdat u niet aan uzelf bent ontdekt. Buiten Jezus is in dit kortstondige leven niet anders dan moeite en verdriet. Kies dan heden op deze dag wie u dienen wilt. Grote, dierbare Zaligmaker, ruk er nog heden als een brandhout uit het vuur. Uw werk alleen is het, wij kunnen het niet.

Nog eenmaal een vraag. Ze is aan u gericht, u die niet durft te ontkennen, dat u al naar Jezus leerde vragen en zoeken. In uw leven merkt u een verandering op vergeleken met vroeger, maar u durft niet te zeggen dat Jezus in u geboren is. Een verandering van levenswijze is nog geen wedergeboorte, hoewel zij als een werk van God daarin reeds aanwezig kan zijn. Ieder van ons heeft ook wel toe te zien, dat hij op geen valse grond zijn hoop op Christus vestigt, dat wil zeggen wanneer het slechts een overtuiging van het verstand in u is en het u niet op de knieën voor Jezus brengt. Als

het niet in het verborgene en eenzame door u wordt gevraagd: Heere, wat wilt u dat ik doen zal? Als het alleen vrees is voor de hel en een verlangen om in de hemel te zijn.

Als Jezus niet de Persoon is geworden, Die voor u heerlijkheid heeft gekregen om Hem te begeren, dan is Jezus nog niet geboren in uw hart. Maar als God de Heere uw stenen hart in een vlezen hart heeft veranderd, dan hebt u verlichte ogen des verstands ontvangen. In zo'n hart alleen neemt Jezus Zijn intrek. Dan is het bij u geworden: Heere, Heere, geef mij Jezus of ik sterf. Dan hebt u uzelf leren kennen als één die de weg niet kent. Dan is Jezus u noodzakelijk geworden als Profeet om u te leren. U beseft dan uw schuld voor God en hebt Hem nodig als uw Priester, om door Zijn bloed gewassen en gereinigd te worden. U bent bekend geworden met uw diep bedorven, zondige en onreine hart en met uw gehele onmacht ten goede. Jezus is u dan onmisbaar geworden om als Koning door Zijn Woord en Geest in u te regeren. Al staat u nog van verre, als uw dagelijkse zoeken en begeren in

eenzame en verborgen plaatsen naar Jezus mag zijn, dan is Hij reeds in u geboren, al komt u vrezende en bevende tot Hem.

Voor u, bekommerde zielen, heb ik een blijde boodschap. Ik wens dat de Heilige Geest deze moge brengen in uw hart. Jezus wil het gekrookte riet niet verbreken en de rokende vlaswiek niet uitblussen. Hij wil Zich over de ellendigen ontfermen. Ook over u, ongetrooste, die door onweer wordt voortgedreven. U kunt het uit uzelf wel niet aannemen, tenzij het u van boven geschonken wordt. Het geloof is immers een gave van God. Maar als het door genade in uw ziel leeft: Och Heere Jezus, of ik U vinden mocht, dan zal Hij niet nalaten Zich aan uw ziel te openbaren. Zeker niet, als u met de hand op uw hart kunt betuigen, dat u zonder Jezus toch niet meer leven kunt. Hij zal zeker komen en niet wegblijven. Houd daarom moed, heilzoekende en bekommerde zielen. U durft uzelf niets toe te eigenen, maar ik weet dat u alles wat u doet treuren, niet wilt missen voor alles wat de wereld heeft en geeft,

O Heere Jezus, geef aan hen een Kerstzegen, opdat zij zich in u alleen kwijt raken, maar ook terugvinden.

Ook aan u, kinderen van God, stel ik een vraag. Deze: viert u heden ook het feest van uw wedergeboorte, dat Jezus geboren is in u? Ik wens dat u allen op deze dagen, met uw Jezus, feest zult kunnen houden in uw hart. Bent u zonder gevoel? Hebt u geen ogen om te zien en geen hart om op te merken? Ik wens dat dit heden uw schuld voor God mag worden. Dat u niet zult kunnen zwijgen. En als niet over uw bezit kunt spreken, doe het dan maar over uw gemis.

Ik zou wel wensen dat u ernaar zou worden teruggeleid hoe u van dood levend bent geworden. De menswording van de Heere Jezus is een verborgenheid der godzaligheid. Maar het moet wel in u allen merkbaar zijn, dat u de Heere Jezus in onverderfelijkheid hebt lief gekregen. Hij zal in u moeten groeien en gij zult minder moeten worden. Het zal bij u een dagelijkse verloochening aan eigen verlangens

moeten uitwerken. Evenals u, gevoel ook ik het oprecht: beschaamd en schaamrood zullen we ook heden voor God staan als we ons afvragen: waar is die gemeenschap in het zalige genieten met die geboren Jezus in ons? Helaas, onze zonden bederven het elk ogenblik voor Hem. O, mogen wij toch allen bedroefd zijn dat we zo voor God bestaan. Wie weet of menig een van ons die nu weent, dan niet juichen zal in zijn wenen naar God! De weg tot het eeuwig verblijven bij God is gebaad voor hem of haar die van een verbrijzelde geest voor God is. Heere Jezus, wil Uw volk leiden in Uw opofferende liefde, in het heilgeheim van hun verlossing en in de diepe verborgenheid der godzaligheid. Dan zullen ze op deze feestdag, ja al de tijd van hun leven, mogen spreken van U, hun geboren Koning. Dan zullen ze u kunnen aanprijzen aan anderen en zich in U verheugen met een onuitsprekelijke vreugde. Dan zullen ze U dienen met vreze en beven.

AMEN

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

Deze antwoordkaart in envelop zenden naar: (voldoende frankeren)

Pieters Media bv
Voorstraat 5
4503 BH GROEDE

Uitgave
STICHTING “SMYTEGELT-FONDS”

R_{EVEIL}-SERIE

Voorzitter

Ds. J.A. Kloosterman, Lunteren

Secretariaat

Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op IBAN: NL94 INGB 0000 5814 92
t.n.v. Penningmeester
“Smytegeltfonds”, Putten

Abonnement: € 14,- per jaar (10 ex.)

**Opgave nieuwe abonnees en
adreswijzigingen aan:**

Pieters Media bv,
Voorstraat 5,
4503 BH GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl
www.reveilserie.nl